

میزان بروز پنومونی بیمارستانی در بخش های ویژه بیمارستان کوثر سمنان (۹۵-۹۶)

نرگس قربانی^۱، دکتر محمد نساجی^۲، دکتر راهب قربانی^۲

۱. کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران

۲. مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران

مقدمه: پنومونی بیمارستانی دومین عفونت شایع بیمارستانی و شایع ترین عفونت در بخش های مراقبت ویژه می باشد. شناسایی عوامل خطر و عوامل تعیین کننده پیش آگهی در بروز پنومونی بیمارستانی و راه های جلوگیری از بروز آن می تواند در کاهش بروز و مرگ و میر این عفونت ها موثر باشد. در این مطالعه میزان بروز پنومونی و برخی عوامل مرتبط با آن مورد بررسی قرار گرفته است.

روش تحقیق: در این مطالعه تحلیلی مقطعی، ۲۸۳ نفر از بیماران بالای ۱۸ سال بستری شده در بخش های ویژه بیمارستان کوثر سمنان در فاصله زمانی ۹۵-۹۶ با داشتن شرایط ورود به مطالعه از نظر ابتلاء به پنومونی بررسی شدند. بیمارانی که در بدو ورود به بخش های ویژه بیماری های عفونی داشته یا قبل از ۴۸ ساعت ترخیص یا فوت شدند از مطالعه خارج شدند.

یافته ها: ۵۹٪ بیماران مرد بودند. میانگین انحراف معیار سنی بیماران ۱۸ تا ۹۶ سال ($64/3 \pm 20/0$) بود. ۵/۸٪ بیماران جراحی شکم، ۷/۶٪ جراحی قفسه سینه، ۲/۲٪ دیابت و ۹/۳۸٪ فشارخون بالا داشتند. به طور کلی ۹۵٪ (با فاصله اطمینان ۱۱/۷-۲۰/۱٪) به پنومونی دچار شدند. ابتلاء به پنومونی با سن، جراحی شکم، جراحی قفسه سینه، دیابت و فشارخون بالا رابطه ای نداشت. مدت زمان داشتن لوله نازو گاستریک و هم چنین اتصال به ونتیلاتور به طور معنی داری در بیماران دچار پنومونی بیشتر بود ($p < 0.001$).

نتیجه گیری: یافته ها حاکی از بروز بالای پنومونی در بیماران بستری در بیمارستان می باشد که با مدت زمان داشتن لوله نازو گاستریک و هم چنین اتصال به ونتیلاتور رابطه مستقیم دارد. لذا توجه ویژه به چنین بیمارانی جهت کاهش مدت زمان داشتن لوله نازو گاستریک و هم چنین اتصال به ونتیلاتور ضروری است.

وازگان کلیدی: پنومونی، عوامل خطر، بروز

